

Valsts prezidentes runa pirms Komunistiskā terora upuru piemiņai veltītās J.Kulakova kantātes “Sarkanais vilciens” pirmatskaņojuma Dzelzceļa muzejā 2006.gada 14.jūnijā

Publicēts pirms vairāk nekā 19 gadiem

Publicēts: 14.06.2006.

Labvakar, dāmas un kungi,

Šodien, šajā sēru dienā, mums ir izdevība tiešām kuplākā sastāvā dzirdēt atskaņojumu darbam, kas ir tapis tieši šai dienai par piemiņu, un ir īpaši piemēroti, ka koncerts notiek šajās neierastajās telpās, jo šīs dienas notikumi, protams, saistās ar vilcieniem un ar aizvešanu.

Man bieži ir bijis jādoma, kā jutās tie ļaudis, kas bija izsūtīti, vēlāk savā dzīvē dzirdot atkal dzelzceļa dunoņu un dzelzceļa skaņas. Tas viņiem noteikti saistījās ar šiem smagajiem pārdzīvojumiem, jo reti kāds, kas no turienes atgriezās, nebija ar sabojātu veselību vai smagiem zaudējumiem savu tuvo radnieku lokā.

Ir simboliski piemēroti, ka šī vakara darbam vārdus ir rakstījis dzejnieks, ko likteņa ceļi aizrāva uz rietumiem, uz rietumu trimdu, bet kuram prombūtne no dzimtenes sāpēja tikpat asi cik tiem, kas bija vardarbīgi aizvesti. Viņš savā dzejā ir centies parādīt savu iekšējību un savu līdzjūtību aizvestajiem, un līdz ar to, ka Pētera Aigara dzeja ir atnākusi atpakaļ Latvijā, tāpat kā viņa pēcnācējiem, līdz ar to, ka mums Latvijā audzis mūziķis ir komponējis viņai mūziku, ir stiprinājies simbols, ka šeit ir redzama, dzirdama mūsu tautas atkal kopā saaugšana, ka tās tautas daļas, kas tika vardarbīgi izšķirtas un atdalītas, jau vienmēr ir bijuši zari no viena un tā paša koka.

Es ceru, ka, šovakar klausoties šo Jura Kulakova un Pētera Aigara kopdarbu, mēs izjutīsim to, kas sāp, kas ir izteikts šajā darbā un kas ir mūsu visu Latvijas tautas sāpe, un ka šī sāpe ir daļa no visas tās tautas bagātības, kas mums nāk līdzī. Prieki un sasniegumi ir mūsu, bet arī neveiksmes, trāģēdijas un pārdzīvojumi, bet tas mūs padara par to, kas mēs esam, ka mēs esam unikāli, ne tādi kā citi pasaulē. Tas ir mūsu liktenis, tas mums ir nolikts, mūsu pienākums ir ar viņu dzīvot, un mūsu pienākums ir veidot mūsu nākotni un savu tautu pēc iespējas skaistāku un labāku.

Man šķiet, ka šāds koncerts ir īpaši piemērots un skaists veids, kā atzīmēt šo tautas sēru dienu, kurā mēs manām, ka rodas ļaudis, kas cenšas izmantot viņu nelietīgi veltī – šo dienu un tās simboliku –, cenšoties to pierakstīt saviem personīgiem mērķiem vai lai populistiski izrādītos. Man šķiet, tas nav piemēroti, tas kaitē šīs dienas nopietnībai un svinīgumam.

Šī vakara programma turpretī ir tieši tāda, kā mēs 14.jūnijā varam sagaidīt un arī sagaidīsim. Paldies visiem tiem, kas ir darbojušies pie šī darba rašanās, ir atbalstījuši to finansiāli, visiem izpildītājiem, kas šovakar stāsies mūsu priekšā.

Saistītas tēmas

[Vaira Vīķe-Freiberga](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidentes-runa-pirms-komunistiska-terora-upuru-pieminai-veltitas-jkulakova-kantates-sarkanais-vilciens-pirmatskanojuma-dzelzcela-muzeja-2006gada-14junijs>